

KONINKRIJK. SUPPLEMENT 7

[DE GELIJKENISSEN VAN JEZUS] DE TERUGKEER VAN DE ONREINE GEEST en DE TWEE SCHULDENAARS

De gelijkenis van de terugkeer van de onreine geest in Matteüs 12:43-45
en de gelijkenis van de twee schuldenaars in Lukas 7:40-50 zijn gelijkenissen over
UITGAANDE LIEFDE IN GODS KONINKRIJK.

A. DE TERUGKEER VAN DE ONREINE GEEST

Lees Matteüs 12:43-45.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen. In de ervaring van sommige mensen zijn de elementen van dit verhaal niet levensecht. Dat komt omdat zij niet geloven dat de satan of boze geesten bestaan en daarom hun boze werken niet kunnen onderscheiden. Zij beseffen nog niet dat sommige (niet alle) gebeurtenissen in hun leven door de satan of zijn boze geesten veroorzaakt worden. Niettemin, in de tijd van Jezus en in een groot aantal maatschappijen vandaag geloven mensen wel in het bestaan van de satan en zijn boze geesten en kunnen ook hun vernietigende werk zien. Zij weten dat Jezus Christus demonen uit bezetenen heeft gedreven en weten dat dit ook vandaag nog gebeurt! Voor hen is het verhaal van de gelijkenis niet vreemd, bijgelovig of cultureel bepaald.

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Matteüs 12:22-42.

Het sluit de volgende in:

Het teken van de verdoemenis van de satan. Matteüs 12:22-37 gaat over de vraag of de wondertekenen van Jezus Christus een teken is van de heerschappij (soevereiniteit, beheer) of ondergang (verdoemenis) van de satan? De achtergrond is de groeiende tegenstand van de Farizeeën en Schriftgeleerden tegen Jezus Christus en Zijn taak. Zij hadden kritiek op Jezus dat Hij onwettige dingen op de sabbat deed en waren al bezig een complot tegen Hem te smeden om Hem te doden (Matteüs 12:2,7,10,14). Zij hadden gezien hoe Jezus een man die door een demon bezeten was en die blind was en niet kon spreken had genezen (Matteüs 12:22-23). Nu lasterden zij openlijk tegen Jezus Christus en zei dat Hij boze geesten op gezag van de satan (Beëlzebul) uitdreef.

Maar Jezus antwoordde hen dat wanneer Hij boze geesten in de kracht van de Heilige Geest uitdreef, het Koninkrijk van God bij mensen gekomen is. Jezus Christus leerde dat Zijn wondertekenen van genezing en uitdrijving van boze geesten tekenen zijn van zijn nederlaag (verdoemenis) van de satan en zijn boze geesten (niet tekenen van de heerschappij van de satan en zijn boze geesten)! Zij zijn tekenen en bewijs van de werkelijkheid en tegenwoordigheid van Gods Koninkrijk (koningschap, soevereine heerschappij) op de aarde! Jezus leerde dat het binden van de satan en het uitdrijven van zijn demonen een teken was dat Gods Koninkrijk op de aarde gekomen was met Zijn eerste komst!

Het teken van Jona. In Matteüs 12:38-42 sprak Jezus Christus ernstig tegen het verlangen van de Joodse godsdienstige leiders om wondertekenen te zien. Ondanks het feit dat zij veel wondertekenen van Jezus Christus in hun midden konden zien, verwierpen zij deze tekenen *als aardse tekenen die in de kracht van de satan uitgevoerd werden*. Wat zij wilden zien, waren *hemelse tekenen die in de kracht van God uitgevoerd werden*, zoals Elia vuur uit de hemel deed neerdalen, zodat Jezus Christus daarmee kon bewijzen dat Hij werkelijk de Messias was (Matteüs 16:1). Dus deze godsdienstige leiders van Israël en hun volgelingen waren niet echt geïnteresseerd in de genezing en verlossing van mensen, maar alleen in sensationele gebeurtenissen en spannende vertoningen.

Het enige teken dat Jezus Christus aan hen gaf, was het teken van Jona. Het teken van Jona was een type (een gebeurtenis die dient als illustratie) van de dood en opstanding van Jezus Christus. De dood en opstanding van Jezus Christus is het enige teken voor een generatie die verlangt en streeft naar sensationele tekenen.

Het teken van een godsdienst van negatieven. De soort godsdienst die de Farizeeën en Schriftgeleerden bevorderden, was nadrukkelijk “een godsdienst van negatieven”. Zij legden geen nadruk op het positieve, maar wel op het negatieve aspecten van de oudtestamentische wet. Zij leerden de mensen:

- “Ga *niet* om met tollenaars en zondaars”
- “Breek de sabbatswet niet door aren te plukken of mensen te genezen”
- “Verbreek een eed niet die je tot God gezworen hebt”, enz.

Denk aan de vele “doe niet” dit of dat die godsdienstige leiders vandaag aan de dag eisen.

- Negatieve wetten van moderne mensen: Je mag *niet*:
 - onrein voedsel (bv. varkensvlees) eten
 - alcohol drinken
 - roken
 - dansen
- Negatieve wetten van godsdiensten: Je mag *niet*:
 - zingen bij godsdienstige bijeenkomsten
 - zeggen dat God Zich in een Mens (bv. Jezus Christus) geopenbaard heeft, zelfs al heeft Hij Zich wel in de Engel van de HEERE (Genesis 16:7), in drie mannen (Genesis 18:2,10-14) en in een brandende struik (Exodus 3:1-6) geopenbaard!
 - betwijfelen dat een bepaald godsdienstige Boek uit de hemel is neergedaald.
 - het geloof betwijfelen dat een bepaald mens de aanspraak maakt een profeet te zijn en dat hij de waarheid spreekt
 - met mensen van een andere godsdienst dan je eigen associëren, enz.

Negatieve wetten voor mannen: Je mag *niet*:

- je baard scheren
- naar buiten gaan zonder een bedekking op je hoofd

Negatieve wetten voor vrouwen: Je mag *niet*:

- aanbidden zonder een bedekking op je hoofd
- zonder een sluier naar buiten gaan
- herkenbaar in het openbaar verschijnen
- over God spreken met mannen
- met mannen praten

De Joodse godsdienstige leiders hebben een lijst van 365 verboden (naast een lijst van 248 geboden) opgesteld waaraan alle Joden zich moeten houden! Er zijn dus 365 maal “*je mag niet*” in hun godsdienst!

Het was in het verband van deze negatieve godsdienst van de Joden dat Jezus Christus “de gelijkenis van de terugkeer van de onreine geest” heeft verteld.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Matteüs 12:43-45a.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Matteüs 12:45b.

Jezus zei, “Zo zal het ook met dit verdorven geslacht zijn!” Wat Jezus leerde over het lege huis dat met demonen gevuld werd, was een verwijzing naar het volk van Israël (en naar door mensen gemaakte godsdiensten vandaag), omdat zij Jezus Christus niet erkenden en niet geloofden dat Hij de Messias was.

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Ontdek en bespreek. Welke bijzonderheden in het verhaal van deze gelijkenis zijn echt relevant?

Aantekeningen.

De man. Jezus geeft geen betekenis aan enig detail in deze gelijkenis. Hij vergelijkt alleen de toestand van een man die aanvankelijk bezeten was, toen bevrijd werd en vervolgens weer met acht demonen bezeten werd, met dit geslacht (deze generatie godsdienstige mensen) (Matteüs 12:45). De betekenis van deze gelijkenis moet in het licht van deze uitspraak begrepen worden.

De onreine geest. Jezus wil geen cursus over demonologie geven, maar eerder ons aandacht vestigen op “dit verdorven geslacht” (Matteüs 12:39,45) dat overeenkomsten vertoont met een man die door acht demonen bezeten is. Dus, “de demonen” zijn in deze gelijkenis geen essentieel of relevant detail.

De dorre plaatsen. Zoals goede engelen geassocieerd worden met orde, schoonheid en volheid van leven, zo worden boze engelen (demonen, onreine geesten) geassocieerd met wanorde, woestij (verlatenheid) en dood. Deze waterloze plaatsen of woestijnen hebben geen essentiële of relevante betekenis, maar versterken alleen het verhaal van de gelijkenis.

Bezeten door één geest, dan bevrijd en dan weer bezeten door acht geesten. Dit is wel een essentieel of relevant detail, omdat het de toestand van het tegenwoordige verdorven geslacht (generatie) beschrijft! De betekenis van deze gelijkenis kan alleen uit het verband afgeleid worden.

De vroegere taken van Johannes de Doper en Jezus in Israël was als een man die van een demon (onreine geest) bevrijd werd. Johannes verkondigde de noodzaak van bekering en vrucht dragen die bij de bekering past. Hij kreeg veel aanhangers (Matteüs 3:5). Ook Jezus Christus riep mensen op zich te bekeren, omdat het Koninkrijk van God nabij gekomen was (Matteüs 4:17). Ook Hij kreeg veel volgelingen (Matteüs 4:23-25). Wat er gebeurde in Israël door de

bedieningen van Johannes de Doper en Jezus was alsof een boze geest uit een man werd gedreven – “de man” vertegenwoordigde het volk van Israël in de dagen van Jezus.

Maar onder invloed van de godsdienstige leiders in Israël, de Farizeeën en Schriftgeleerden, veranderde de toestand van het volk van Israël heel snel. Steeds meer volgelingen van de Farizeeën en Schriftgeleerden weerstonden Jezus Christus. De godsdienstige leiders hadden steeds kritiek op Jezus, beschuldigden Hem en dreven de spot met Hem (Matteüs 12:2,7,10,14,24). Ze hadden ook al een complot gesmeed om Hem te doden. Uiteindelijk schreeuwden zij en hun volgelingen, “Kruisig Hem! Kruisig Hem! (Matteüs 26:59; 27:1,20,41). Wat er nu gebeurde in het volk van Israël was alsof de ene demon door acht demonen vervangen werd. “De man” vertegenwoordigt nog steeds het volk van Israël, dat Jezus “een verdorven geslacht” noemt! Door Jezus Christus te weerstaan en te verwerpen, werd de toestand van het volk van Israël alleen maar erger!

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Bespreek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

“De gelijkenis van de terugkeer van de onreine geest” in Matteüs 12:43-45 gaat over “zichtbare liefde in Gods Koninkrijk”

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Gods Koninkrijk wordt gekenmerkt door een positieve godsdienst in plaats van een negatieve godsdienst. Het wordt gekenmerkt door een positieve zichtbare liefde in plaats van een negatieve naar binnen gekeerde (onzichtbare) godsdienst (met een lijst van negatieve wetten en regels).” Het wordt gekenmerkt door de zichtbare liefde van Jezus Christus naar mensen die genezing, bevrijding en verlossing (redding) nodig hebben (als Matteüs 12:9-14), in plaats van de wettische passiviteit (Matteüs 12:2), sfeer van veroordeling (Matteüs 12:7), negatieve kritiek (Matteüs 12:24) en dwepen met uitelike tekens (Matteüs 12:39) in de Joodse godsdienst!

Zichtbare liefde is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk! Zichtbare liefde is de volhardende toewijding om te doen wat recht en goed is in plaats van de angst om te doen wat verkeerd en slecht is! De ware burgers van Gods Koninkrijk zijn als een bewoond huis, druk in de weer met positieve activiteiten in plaats van een leegstaand steriel huis (Matteüs 12:44). De inwoners zijn geheeld, bevrijd en verlost (gered, behouden) uit Gods genade door geloof en drukken hun dankbaarheid aan God uit door actieve liefde, gerechtigheid en heiliging, en niet door passieve en ongevaarlijke argeloosheid!

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Lees. Matteüs 15:13; 21:19; 25:18,26-28; 25:41-46.

Ontdek en bespreek. Hoe kunnen we wat deze Bijbelgedeelten leren vergelijken met wat deze gelijkenis leert?

Aantekeningen. Jezus is niet tevreden met een schoon, maar leeg huis, dat een negatieve, passieve en futloze godsdienst vertegenwoordigt (een godsdienst die uitgedrukt wordt door een lange lijst van wetten en regels).

God is ook niet tevreden met een persoon die alleen maar door mensenhanden geplant is (opgeleid, onderwezen, ontwikkeld en getraind) (Matteüs 15:13). De handeling van Jezus toont dat een vijgenboom die alleen maar een hele boel bladeren, maar geen vrucht draagt, het gevaar loopt vervloekt te worden (Matteüs 21:19). Jezus toont dat een persoon die zijn talenten begraaft en zijn verantwoordelijkheden ontduikt ook het gevaar loopt verworpen te worden (Matteüs 25:18,26-28). Een persoon die denkt dat hij een christen is en niet zorg draagt voor andere behoeftige christenen (Matteüs 25:41-46) is in gevaar Gods Koninkrijk niet te beërven.

Al deze Bijbelgedeelten leren dat Jezus Christus een passieve godsdienst veroordeelt die beheerst wordt door menselijke wetten en regels (“je mag niet” regels). Integendeel beveelt Hij actief dienstbetoon van liefde aan. Mensen als de Farizeeën leggen de nadruk op: “Je mag dit niet doen en je mag dat niet doen!” Maar Jezus Christus legt de nadruk op: “Doe dit en doe dat (en je zult leven)! Negatieve godsdiensten proberen over mensen te heersen met vrees voor overtreding van de traditionele wetten en regels. Maar Jezus Christus geeft mensen de vrijheid om God lief te hebben en hun naaste lief te hebben als zichzelf!

6. Maak een samenvatting van de belangrijkste leerstellingen in deze gelijkenis.

Bespreek. Wat zijn de belangrijkste onderwijzingen of boodschappen (lessen) van deze gelijkenis? Wat leerde Jezus Christus ons te weten, te geloven, te zijn en te doen?

Aantekeningen.

(1) Zichtbare liefde of de aanhoudende toewijding aan het doen wat recht is in plaats van de voortdurende angst voor het doen wat verkeerd is.

Dit is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk! De toestand van het volk van Israël in de dagen van Johannes de Doper was als een man die bevrijd werd van een boze geest. Mensen bekeerden zich en verwachtten de komende Messias, maar ontvingen de Messias niet! Dat was dus niet genoeg! De ziel van Israël was als ‘t ware leeg.

onbewoond, geveegd en opgeruimd. Maar een dergelijke toestand kan niet en zal nooit de diepste behoeften van het menselijke hart of de vereisten van God bevredigen.

(2) Argeloosheid is niet hetzelfde als heiligheid!

Wettische passiviteit is niet hetzelfde als zichtbare liefde!

Mensen slaan geregeld een nieuw bladzijde om, proberen hun leven te beteren of ruimen de rommel in hun leven op. Maar Jezus Christus geeft zoveel meer dan een leeg en opgeruimd huis! Mensen ontwikkelen hun eigen persoonlijkheid en karakter, wonen seminars en trainingscursussen bij ten einde betere mensen te worden.

Maar Jezus Christus leert dat ten einde een beter innerlijke karakter en uiterlijk gedrag te ontwikkelen, een mens “een plant door God geplant” moet zijn (Matteüs 15:13), door God wedergeboren en veranderd moet zijn (Johannes 3:7)!

Mensen komen onder de indruk van uiterlijke etiquette, goed gedrag, godsdienstige ceremoniën en verplicht godsdienstig gedrag. Jezus vergelijkt dit met een leeg en opgeruimd huis! Maar Jezus Christus leert dat ware christenen niet alleen lege opgeruimde harten en levens moeten hebben, maar ook gereinigde harten (door het bloed van het Lam) en bewoonde harten (door de Heilige Geest)!

(3) Ook andere gelijkenissen leren het gevaar van uiterlijk vertoon in plaats van innerlijke werkelijkheid.

Mensen die lijken als een boom met veel bladeren zonder vruchten en mensen die talenten bezitten maar ze begraven hebben, worden vergeleken met een leeg, schoon geveegd en opgeruimd huis. Hun uiterlijk gedrag duidt misschien op een verandering, maar Jezus kijkt of het hart bewoond is door de Heilige Geest en vol zichtbare (oprechte) liefde is (Romeinen 5:5).

(4) Het Koninkrijk van God wordt gekenmerkt door de positieve godsdienst van Jezus Christus in plaats van de negatieve godsdienst van de Joods godsdienstige leiders en leraren.

Terwijl de Farizeeën leerden, “Je mag dit niet doen”, leerde Jezus, “Doe dit!” Hij leerde, “Heb God lief!” “Heb je naaste lief!” De warme vriendelijke houding van Jezus botste met de koude wettische houding van de Farizeeën. Zijn grootmoedigheid botste met hun bekrompenheid. Zijn oprechte liefde botste met hun zelfzucht. Zijn nadruk op de diepere betekenis van de wet botste met hun nadruk op de letter van de wet (zie Matteüs 5:17-48). De groothartige Jezus Christus en de kleingeestige Farizeeën kunnen niet bij elkaar wonen! Daarom leerde Jezus Christus, “Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de Farizeeën, zult u het Koninkrijk van God beslist niet ingaan” (Matteüs 5:20).”

B. DE TWEE SCHULDENAARS

Lees Lukas 7:40-50.

1. Begrijp het natuurlijke verhaal van de gelijkenis.

Bespreek. Wat zijn de levensechte elementen van het verhaal?

Aantekeningen. Het verhaal over twee mannen die schulden hadden bij een geldschieter, is een werkelijkheid die iedereen kent. Vijfhonderd penningen (denarii) was een bedrag waarvoor een dagloner ongeveer twee jaar lang moest werken. Vijftig penningen was een bedrag waarvoor een dagloner ongeveer twee maanden moest werken. Dit waren grote sommen geld. Geen van beide was in staat om zijn schuld terug te betalen. In plaats van hen in de gevangenis te gooien totdat zij alles betaald hadden, annuleerde de geldschieter op grootmoedige wijze al hun schuld. Hij schreef alles af!

Jezus sloot deze gelijkenis af met een vraag ten einde de toehoorders over de boodschap aan het denken te zetten. Hij vroeg, “Wie van de schuldenaars zal de geldschieter meer liefhebben?” Simon antwoordde goed, “Ik denk dat hij het is aan wie hij het meeste kwijtgescholden heeft.”

Toen maakte Jezus de toepassing en vergeleek de vrouw die Zijn voeten gezalfd had met de Farizeeër die Hem voor het eten uitgenodigd had. “Daarom zeg Ik u: Haar zonden, die veel waren, zijn haar vergeven, want zij heeft veel liefgehad; maar aan wie weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.”

2. Bestudeer het verband en bepaal de elementen van de gelijkenis.

Ontdek en bespreek. Wat is de aanleiding, het verhaal en de uitleg of toepassing van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

(1) De aanleiding van de gelijkenis staat in Lukas 7:36-39.

De Farizeeër. Jezus werd door een Farizeeër uitgenodigd om te komen eten. Waarom hij Jezus uitnodigde is niet duidelijk. Misschien had hij gehoord dat Jezus een groot profeet was en nodigde hij Hem uit nieuwsgierigheid uit (Lukas 7:16). Misschien zocht hij een reden om Jezus te beschuldigen (Lukas 6:7). Dat hij Jezus niet uitnodigde uit liefde of uit hoogachting is duidelijk uit de wijze waarop hij Jezus behandelde (Lukas 7:44-46). Niettemin accepteerde

Jezus zijn uitnodiging. Jezus at niet alleen met tollenaars en zondaars (Lukas 5:29-30), maar ook met Farizeeën (Lukas 7:36; 11:37; 14:1).

De vrouw. In Israël was het niet ongewoon als iemand een huis binnenkwam tijdens de maaltijd. Dan gingen zij onder tegen de muur zitten om alles te observeren, te luisteren naar de gesprekken of zelfs deel te nemen aan de gesprekken.

Een zekere beruchte vrouw kwam het huis binnen terwijl zij bezig waren te eten en ging aan het voeteneinde van Jezus staan. Het is niet eerlijk haar als een prostitué uit te maken, omdat er ook zondaren waren die geen prostituees waren. Ook is het duidelijk dat zij niet meer als vroeger leefde. Zij had Jezus al eerder horen spreken en geloofde het evangelie, omdat haar hele houding en handelen ervan getuigden dat zij Jezus erg dankbaar was. In haar hart voelde zij dat zij door God vergeven was! Daarom bracht zij nu een heel duur dankoffer naar Hem Die haar leven zo veranderd had.

Haar daad was uit dankbaarheid. Overweldigd door oprecht berouw over haar verleden, barstte ze uit in tranen en haar tranen vloeiden over de voeten van Jezus. Toen droogde zij Zijn voeten met haar haren, kuste Zijn voeten en zalfde ze met zalf. De Farizeeër heette Simon en beschouwde deze daad als aanstootgevend. Hij concludeerde dat Jezus geen profeet kon zijn, anders had hij geweten dat deze vrouw een slechte vrouw was en had Hij haar niet toegelaten Hem aan te raken. Naar aanleiding van de houding van deze Farizeeër, vertelde Jezus deze gelijkenis.

(2) Het verhaal van de gelijkenis staat in Lukas 7:41-42.

(3) De uitleg of toepassing van de gelijkenis staat in Lukas 7:43-50.

In de tegenwoordigheid van iedereen in het huis bracht Jezus de krenterige behandeling van de Farizeeër aan het licht. De gastheer had Jezus niet ontvangen naar oosterse gewoonte van gastvrijheid. Hij had Jezus geen water aangeboden om Zijn stoffige voeten te wassen (Genesis 18:4; Richteren 19:21). Hij had Jezus niet met een kus verwelkomd, - een uitdrukking van genegenheid (Genesis 29:13; 45:15; Romeinen 16:16; 1 Petrus 5:14). Hij had het hoofd van Jezus niet met olie gezalfd – een teken van blijdschap (Psalm 23:5; 45:7; 141:5). In het kort, de behandeling van Jezus door de Farizeeër was kil, neerbuigend en onhoffelijk.

Jezus zei dat de vrouw Hem op tegengestelde wijze behandeld had. In plaats van water, gebruikte zij haar tranen om Zijn voeten te wassen. Dit was een teken van haar berouw en bekering. In plaats van een kus op Zijn wang, heeft zij Zijn voeten gekust. Dit was een symbool van nederige dankbaarheid. In plaats van goedkope olie op Zijn hoofd, heeft zij kostbare en welriekende zalf op Zijn voeten uitgespoten!

Toen zei Jezus, “Haar zonden, die veel waren, zijn haar vergeven, want zij heeft veel liefgehad; maar aan wie weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief.” Deze toepassing van Jezus heeft de volgende betekenis: De Farizeeër geloofde niet in het evangelie. Hij geloofde niet dat hij een zondaar was; daarom voelde hij ook geen behoefte om vergeven te worden; en daarom gaf hij ook geen uitdrukking van dankbaarheid! Hij toonde zijn gebrek aan geloof door zijn gebrek aan liefde voor Jezus Christus.

De vrouw echter geloofde in het evangelie (Lukas 7:50). Zij was overweldigd door haar zonden, maar nu waren al haar zonden vergeven! Haar geloof in de boodschap van Jezus gaf haar het besef dat al haar zonden vergeven waren. En zij toonde haar overtuiging dat zij vergeven was door haar liefde voor Jezus Christus. Jezus bevestigde wat zij al in principe wist toen Hij zei, “Uw zonden zijn u vergeven ... Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede!” (Lukas 7:48-50). Romeinen 5:1 zegt, “Ieder mens die gerechtvaardigd is uit het geloof, heeft vrede met God door onze Heere Jezus Christus.” Deze vrouw geloofde en daarom had zij vrede met God en daarom toonde zij liefde tegenover Jezus Christus! Vergelijk deze woorden met Jesaja 57: 20-21, “De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede!”

3. Bepaal welke bijzonderheden in de gelijkenis relevant zijn.

Onderricht. Jezus geeft geen bijzondere betekenis aan enig detail in het verhaal van de gelijkenis.

4. Bepaal de belangrijke boodschap van de gelijkenis.

Besprek. Wat is de belangrijke boodschap van deze gelijkenis?

Aantekeningen.

De gelijkenis van de twee schuldenaars in Lukas 7:40-50 gaat over “zichtbare liefde in Gods Koninkrijk”.

De belangrijke boodschap van deze gelijkenis is de volgende: “Het uitstorten van liefde komt voort uit een besef dat je vergeven bent en het weten dat je vergeven bent komt voort uit geloof in het evangelie.” De mens die veel vergeven is, heeft veel lief. Maar de mens die weinig vergeven wordt, toont weinig liefde.

Het uitstorten van liefde voor Jezus Christus is één van de fundamentele kenmerken van Gods Koninkrijk! De ware burgers van Gods Koninkrijk die vergeven zijn, ongeacht hoeveel hun zonden voorheen waren, drukken hun dankbaarheid aan God uit door oprechte liefde tot Jezus Christus!

Jezus vergelijkt het gebrek aan een besef van vergeving van de Farizeeër met het besef van vergeving van de vrouw. De Farizeeër dacht dat Hij rechtvaardig was en had dus geen behoefte om vergeven te worden. Omdat hem niets vergeven werd, had hij niets lief. Omdat hij geen vergeving van Jezus Christus ontvangen had, had hij Jezus Christus niet lief.

In tegenstelling hiermee had de vrouw een diep besef van haar zonden (en zondige natuur) en tegelijk van haar volkomen vergeving. Omdat zij veel vergeving van Jezus ontvangen had, had zij Jezus Christus veel lief.

In deze gelijkenis is de tegenstelling tussen een man die weinig vergeven is en een vrouw die veel vergeven is! Maar bij christenen is er geen tegenstelling tussen weinig vergeven en veel vergeven! Wanneer de God van de Bijbel iemand vergeeft, dan verklaart Hij hem 100% rechtvaardig (vergeven) in Zijn ogen en blijft Hij hem beschouwen en behandelen als 100% rechtvaardig (vergeven) gedurende de rest van zijn leven op de aarde (zie Romeinen 4:4-8)! Alle christenen die zich van hun zonden bekeerd hebben, geloven in Jezus Christus en zijn volledig vergeven (Hebreeën 8:12)!

Terwijl christenen in hun geestelijke leven groeien, groeien zij ook *in hun besef* van hun zondige natuur, *in hun besef* wat Jezus Christus allemaal voor hen in hun plaats gedaan heeft en *in hun besef* hoeveel Hij hen vergeven heeft. Het gevolg is dat christenen ook groeien in hun liefde voor Jezus Christus. Een oudere christen is zich dikwijls meer bewust van zijn zondige natuur dan een jong christen. Hoe meer een christen zich bewust wordt van zijn zondige natuur, hoe meer zijn behoefte is om te beseffen dat hij volledig vergeven is. En hoe meer hij beseft dat hij volledig vergeven is, hoe meer hij zijn dankbaarheid voor Jezus Christus zal uitdrukken in een oprechte liefde voor Jezus Christus!

5. Vergelijk de gelijkenis met vergelijkbare Bijbelgedeelten.

Lees. Lukas 5:17-26.

Ontdek en bespreek. Hoe kunnen we wat dit Bijbelgedeelte leert vergelijken met wat deze gelijkenis leert?

Aantekeningen. In Lukas 5:17-26 genas Jezus Christus een verlamde die door zijn vier vrienden naar Jezus gebracht werd. Jezus beseftte dat het werkelijke probleem van deze verlamde zijn besef van zonde was. Jezus kon in zijn hart kijken en zien dat hij zijn zonden beseftte en zich voor zijn zonden schaamde. Jezus kon ook in de harten van zijn vier vrienden kijken en Hij zag hun geloof in Hem en in wat Hij kon doen. Toen Jezus het geloof van de verlamde man en het geloof van zijn vier vrienden zag, was Hij geraakt en zei, “Man, uw zonden zijn u vergeven (Lukas 5:20).

De Farizeeërs en Schriftgeleerden waren verontwaardigd, omdat zij Jezus Christus als een godslasteraar beschouwden. Zij beschuldigde Hem dat Hij voorgaf te kunnen doen wat God alleen kan doen, namelijk zonden vergeven. In hun harten dachten zij dat het gemakkelijk was voor iemand om *met woorden* te zeggen, “Je zonden zijn vergeven” dan *met een daad* iets voor de verlamde te doen. Jezus kende hun gedachten en bewees Zijn aanspraak dat Hij God is¹ Die de menselijke natuur² heeft aangenomen en het gezag heeft om zonden te vergeven door met een daad de verlamde meteen volkomen te genezen! Jezus Christus vergaf zijn zonden op grond van het zoenoffer dat Hij aan het kruis zou brengen. Omdat Hij verzoening van zonden doet, heeft Hij ook het recht om zonden te vergeven en het gezag om deze vergeving van zonden uit te spreken!

Terwijl de Farizeeërs zich bezig hielden met een negatieve godsdienst met vele verboden, als bijvoorbeeld: “Je mag op de sabbat niemand genezen”, hield Jezus Christus Zich bezig met positieve handelingen door liefde te bewijzen aan behoeftige mensen in de wereld.

¹ De Zoon van God

² De Zoon van de Mens